

[Torben Lund]

sen med det forhøjede og ekstra børnetilskud, men alligevel bliver forringelsen helt åbenbar. For det første er det således, at den personkreds, der overhovedet kan modtage ydelserne til børn på 16 og 17 år, vil blive væsentligt indskrænket med dette forslag. Der vil kun kunne blive tale om at give ydelser til enlige forsørgere og pensionistforældre, hvorimod alle andre forældre, der har børn i alderen 16-17 år, ingen hjælp kan få overhovedet, uanset hvor lavt deres indkomstniveau måtte være.

Derudover er ungdomsydelsens maksimale beløb jo væsentligt større end det forhøjede og ekstra børnetilskud sammenlagt. Det maksimale beløb for ungdomsydelsen udgør 8.500 kr. pr. barn, og det skal ses i forhold til den maksimale ydelse for forhøjet og ekstra børnetilskud, der sammenlagt vil være 5.800 kr. pr. barn. Altså en nedskæring med omkring 30 pct. for de laveste indkomstgrupper. Nedskæringen bliver til gengæld relativt mindre, jo højere indkomst man har. Det er jo ikke ligefrem nogen indlysende social balance.

Endelig vil jeg godt fremhæve, at forsørgere med flere børn, hvoraf et eller flere er i 16-17 års alderen, bliver særlig hårdt ramt, fordi det ekstra børnetilskud kun gives med ét beløb uanset antallet af børn. Så mangelen på social balance er i hvert fald helt indlysende i dette lovforslag.

Ungdomsydelsen blev bl.a. indført som en slags erstatning for bortfaldet af Statens Uddannelsesstøtte til unge i 16-17 års alderen. Vi mener, at det er en meget vigtig ydelse for unge i den alder – og en ydelse, vi ikke kan medvirke til at forringe. Vi må derfor afvise den del af lovforslaget.

Det fører naturligvis med sig, at vi må afvise lovforslaget som helhed, som det her foreligger.

Agnete Laustsen (KF):

Det er altid behageligere at skulle anbefale lovforslag, der giver større ydelser, der giver større løn, der giver skattelettelser osv., fremfor at skulle anbefale lovforslag, der indeholder besparelser og indskrænkninger. Men det må nu engang af alle – også af de socialistiske partier – erkendes, at vi især i de senere år har udviklet et socialt overforbrug, der ikke har været økonomisk baggrund for, og

at det derfor nu simpelt hen er tvingende nødvendigt, at vi siger stop. Vi nødsages til at beskære en række ydelser, fordi vi helt enkelt ikke har råd til fortsat at give i det omfang, der hidtil har været gældende.

Det sociale område udgør i dag ca. 30 pct. af det samlede offentlige budget, og intet politisk parti med blot en smule ansvarlighed kan derfor forbigå dette område, når offentlige besparelser skal gennemføres.

Det lyder måske af meget, at der efter regeringens udspil skal spares godt 3 mia kr. Så vidt jeg husker efter statsministerens udregninger i går, vil det i vægt i 1.000 kr.-sedler svare til ca. 3 t. Men det er nok værd alligevel at mærke sig, at de foreslåede besparelser i 1983 udgør mindre end 4 pct. af de samlede sociale udgifter, som er på godt 80 mia kr., og at de i 1985 kun vil stige til knap 5 pct.

Der er altså ikke tale om, at vores sociale system bliver undermineret. Vi vil stadig høre til blandt de lande i verden, der har den højeste sociale standard, men vi bliver nok nødt til at tilpasse denne standard vor økonomiske formåen.

Jeg vil minde om en af de udtalelser, som den afgående socialminister, Bent Rold Andersen, senest fremsatte. Jeg vil da gerne give ham den ros, at han faktisk fremsatte mange ganske fornuftige bemærkninger. Han fik desværre ikke – hvad skal vi sige? – lov til, mulighed for at omsætte dem i praksis. Han udtalte bl.a., at når der skulle spares – og det var han også godt klar over at der skulle – så ville unge og yngre nok bedre kunne tåle beskæring end ældre.

Jeg går ud fra, at det har glædet den afgående socialminister, og at det også har glædet hans parti, at dette synspunkt deles af den nuværende regering og tydeligt også er fremgået af statsministerens åbningstale.

Det lovforslag, som nu her foreligger, om nedsættelse af indkomstgrænsen for børnetilskud, om ophævelse af ungdomsydelsesordningen i den nuværende form og om midlertidigt stop for pristalsregulering, må vi også se i lyset af denne opfattelse.

Man må endelig også huske, at unge har mulighed for skattefrit at tjene op til 7.000 kr. årligt. Det er der utvivlsomt mange unge der gør. Så vi finder faktisk, at dette forslag er rimeligt afbalanceret.